

Inhoudsopgave	pagina
1. Inleiding	3
2. Contrast Kiev Nederland	31
3. Geopolitieke Spanningen Herleven	43
4. De Verdeelde Staten onder Trump	53
5. De Boze Gefrustreerde Mens	70
6. Trends of Fatamorgana's	82
7. Schaduwkanten Globalisering	106
8. De Laatste Economische Crises Nader Verklaard	109
9. De Democratische Fictie in het Westen	137
10. De Multiculturele Samenleving	153
11. Sociale Rijkdom en Veiligheid	170
12. Albanië aan de Schie	175
13. Een Gelukkige Jeugd is Goud Waard	182
14. Verslavingen Verschillende facetten Zelfde Crystal	171
15. Vrouw-manrelatie	202
16. Persvrijheid	223
17. Rechtspraak	229
18. Belasting	233
19. Gezondheidszorg, Ouderdom en Pensioen	236
20. Onderwijs	243
21. Wonen, Werken, Wijffie	251

22. Land van de Moraalridders en Calvinisten	261
23. Waarom Nederland Nooit WK Voetbal Won	266
24. Sneeuwkllokjes op het Spoor	268
25. Doe Eens Paranormaal	272
26. Reislust, Internet en Virtuele Pleinen	279
27. Gezond Verstand, Intuïtie en Energie	283
28. Eenvoud Siert de Mens	287
29. Oude en Nieuwe Deugden	289
30. Pantarei	294

I. INLEIDING

Door een combinatie van toevalligheden, ingrijpende wendingen in mijn persoonlijke leven, Fortuna en een niet te onderdrukken drang naar avontuur raakte ik in 2010 verzeild in een van de meest boeiende hoofdstukken van mijn leven. Ik trok de stoute schoenen aan en ging een kijkje nemen in een land in het hart van Europa, vlak om de hoek op amper 2 uur vliegen vanaf Schiphol, maar dat in vrijwel alle opzichten volstrekt anders was dan ons land.

Mondiaal gezien is Nederland een kikkerlandje, een stip op de wereldkaart, maar in economisch opzicht een respectabele speler. Voor Oekraïne, het grensland tussen Europa en Azië, geldt precies het tegenovergestelde. Dit land heeft een natuurlijke rijkdom aan grondstoffen en is qua omvang immens, groter dan Duitsland of Frankrijk. De omvang van de bevolking is gekelderd en ik schat dat men nu eerder 35 miljoen inwoners kent dan de 48 miljoen van een paar jaar terug, maar dat hult hun regering liever in nevelen.

Tegelijkertijd heeft dit land een tenenkrommende zwakke economie en een door de bank genomen straatarme bevolking die nauwelijks meer welvaart kent dan de bevolking van Bangladesh. Dit terwijl er ook een puissant rijke elite bestaat. Nergens heb ik zoveel peperdure bolides en kapitale villa's gezien als in Kiev. Hoe heeft dit zover kunnen komen?

Ik werd door de pure eenvoud van de mensen daar geraakt, werd verliefd op dat prachtige en boeiende grensland en raakte al snel verknocht aan Kiev met zijn rijke bruisende cultuur, talrijke prima goedkope restaurants, zijn sfeervolle architectuur en zijn in alle opzichten extreem aantrekkelijke adembenemende mooie vrouwen waar de vrouwelijke seksuele energie van afspatte.

Maar dit alles is nu over! Ik ging vanaf 2010 automatisch ook wat meer reflecteren op mijn eigen land en kwam tot verrassende en tevens pijnlijke inzichten. Veel zelfgenoegzaamheid en middelmaat, veel propaganda, PR en marketing, maar nog weinig inhoud, kwaliteit en authenticiteit. Hoewel ik apolitiek ben acht ik neoliberalisme een lege huls met vooral een mooie verpakking.

Gods water over Gods akker laten vloeien is een prima filosofie als alles voor de wind gaat, maar het biedt geen begin van een oplossing ten tijde van crises, zoals de huidige Coronacrisis. De keizer blijkt geen kleding te dragen en de kwalitatieve tekortkomingen van de overheid worden in vrijwel alle sectoren pijnlijk duidelijk. "Linkse partijen" vind ik ook helemaal niks, allemaal fanatieke domme luchtfietzers en hypocrieten. Het

negatieve imago van de overheid van Oekraïne is al decennia een publiek geheim, maar de zwakten van onze overheid zijn vooral pijnlijk omdat er een kloof gaapt tussen een gecultiveerd en gepimpt beeld en de harde realiteit. Er bestaat helemaal geen democratie in ons land, dat is een goed bewaarde fictie. Had in de voormalige USSR het departement van Propaganda en Agitatie een serieuze positie, nu munt onze overheid in nauwe symbiose de mainstream-media (MSM) die tot op het bot gecorrumpeerd is, het CPB, CBS en SCP ook uit in het verkopen van gebakken lucht, hele leugens en halve waarheden.

De rode draad in dit boek is de zelfingebeelde fictie versus de objectieve werkelijkheid. De samenleving is er door doordeesemd. Waren vreemde rechterlijke uitspraken Nadien heb ik ernstig getwijfeld of ik überhaupt dit boek zou moeten schrijven en publiceren vanwege de verziekte geopolitieke verhoudingen en de naargeestige sfeer die door Westerse media over Rusland werd geschapen.

Maar Rusland en Belarus deden de laatste jaren ook een duit in deze ranzige zak door diverse onverkwikkelijke incidenten en hun soms onbuigzame houding. In 2015 kwam ik tot de slotsom dat dit juist een reden kon zijn om wat licht in de duisternis te gaan scheppen. Wat weet de gemiddelde Nederlander van Oekraïne en vice versa? Daarnaast is het boek voor mij eigenlijk een verslag van een episode uit mijn leven waarop ik wellicht later met een glimlach op mijn gezicht kan terugkijken en kan afsluiten. Kiev is sinds eind 2014 totaal veranderd en is geen schim meer van de bruisende stad die het nog in 2012 was.

Alle onhebbelijkheden en decadente tekortkomingen van het Westen is men daar in rap tempo aan het overnemen, waardoor de uniciteit van de stad volledig verdwijnt. Ik bezocht de stad in september 2019 voor het laatst en de betovering was over bij mij. Zo zie je maar niet elke radicale verandering is een verbetering. Vanaf 2015 vertrokken per jaar 1 à 1,5 miljoen veelal jonge hoogopgeleide mensen voorgoed uit Oekraïne naar Rusland, de VS, de EU en Canada en dat was voor de toch al kwakkelende economie de doodsteek.

De noodzaak om dit boek te publiceren leek steeds groter te worden omdat de geopolitieke spanningen, waarbinnen Kiev een hoofdrol speelde, sinds 2014 alsmaar toenamen en de verhouding tussen het Westen en Rusland nog nooit zo slecht is geweest, zelfs niet tijdens het dieptepunt in de Koude Oorlog. Door omstandigheden kon ik dit boek echter pas eind 2019 afronden. Omdat revoluties vrijwel nooit door het volk in gang worden gezet is het ook hier vrijwel zeker dat slechts een kleine opportunistische, invloedrijke kapitaalkrachtige elite van nieuwe oligarchen met hulp van de VS en Neofascisten uit het Westen van dat land deze minirevolte in 2014 geregisseerd hebben.

Het was gewoon een ordinaire door de VS geïnitieerde en geregisseeerde coup en ik kan

het weten want ik was erbij, zij het op 1.200 meter van het strijdtoneel. Tassen vol dollars werden via de diplomatieke post het land ingevlogen om een deel van de straatarme “vrijheidsstrijders” op te zwepen. Het is triest maar waar en laat u geen zand in de ogen strooien door bevlogen Europarlementariërs zoals Guy Verhofstadt of Hans van Baalen of de in combinatie met die fanatieke gek Diederik Samson levensgevaarlijke Frans Timmerman, een wolf in schaapskleren.

De term revolutie heeft een romantische connotatie, maar helaas wordt dit begrip te pas en te onpas misbruikt door de VS om een democratisch gekozen regiem omver te werpen. Dat de voormalige president Janoekovitsj van Oekraïne niet deugde en corrupt was als de neten staat buiten kijf, maar het is na hem op dat vlak in Kiev alleen maar erger geworden.

Hij kondigde in 2014 vervroegde verkiezingen aan, maar dat werd door de VS onvoldoende geacht want je weet maar nooit wie als winnaar uit de bus komt. Het gewone volk laat zich vaak makkelijk misleiden en dient veelal als kanonnenvoer. Dat is exact wat er in februari 2014 is gebeurd en ik praat uit eigen ervaring want ik was daarbij, zij het op enige afstand. 1.200 meter verwijderd van het strijdtoneel, waar ik me bevond, ging het dagelijkse leven gewoon verder, maar op een paar strategisch gekozen locaties in het stadscentrum werd bewust chaos gecreëerd.

Ik ben ervan overtuigd geraakt dat het dezelfde ingehuurd Georgische sluipschutters waren die schoten op zowel politie als op demonstranten om de basis te leggen voor de coup. Zij gaven dat zelf toe later op tv. Wie er precies achter zaten is onduidelijk, maar ik heb wel een vermoeden, follow the money and look who benefits. Zo cynisch is het vaak. Het continu demoniseren van Poetin vind ik volstrekt onevenwichtig en onterecht want hij heeft het grootste land ter wereld na de totale chaos ten gevolge van de ontmanteling van de USSR binnen enkele decennia weer op de kaart gezet en dat is zonder meer een prestatie van formaat.

Hij is een wereldleider van formaat die er met kop en schouders boven uitsteekt, net zoals een Bismarck dit was. Tegelijkertijd verdient de recente aanslag op Navalny een nadere verklaring, moet de MH17-ramp ontrafeld worden en is de steun aan de slager van Minsk Loekasjenko onverteerbaar, vooral voor de bevolking daar, die in tegenstelling tot Oekraïne wel op eigen kracht en zonder steun van buitenaf het juk wilde afwerpen. Tactisch-strategisch begrijp ik het wel en wil men een streep in het zand trekken wat de invloed van het Westen betreft.

Oekraïne is een land dat alles in zich heeft om in de toekomst volledig te kunnen slagen maar ook om volledig te kunnen falen en bevindt zich sinds 2014 in een kritieke fase. Dat grensland had zich nooit op sleeptouw moeten laten nemen door het Westen, hoe corrupt die Janoekovitsj misschien ook was. Men is daar ook gevoelig voor makkelijk te behalen voordelen en een zekere luiheid kan hen niet worden ontzegd. Catharina de

Grote klaagde daar al over in de 18^e eeuw. Men dacht in 2014 binnen EU-verband kennelijk slapend rijk te kunnen worden en ook uit de EU-ruif te kunnen mee vreten. In mijn beleving was oud-president Janoekovitsj een dictator light en viel het allemaal vóór 2014 nogal mee en waren de mensen door de bank genomen veel gelukkiger dan nu. De corruptie nu is zeker niet minder dan toen en het kostte mij in mei 2012 maar een tientje toen mijn vriendin Ruslana iets te hard in ons appartement zong op een te laat tijdstip.

Alles wat ik in dit boek beweer komt slechts voor mijn verantwoording en heb geen voetnoten nodig om mijn argumenten kracht bij te zetten. Ontelbare voetnoten heb ik in deze versie geschrapt, zoek het lekker via Google zelf op en het is mijn verhaal en daarnaast wilde ik het boek inkorten. Aan namedropping doe ik niet mee en ik snap de obsessie voor bronverwijzing in de wetenschap niet omdat veel noten het karakter hebben van het eigen gelijk willen legitimeren via anderen van naam en faam. Waarom Gorki in Nederland?

Tot 2015 had ik nooit van de schrijver Gorki gehoord. Zijn naam vernam ik pas in Kiev in een boekwinkel waar ik met een vriendin Yuliana genaamd rondneusde. Ik wilde het boek oorspronkelijk laten vertellen door een varken en weinig origineel verzoon ik een variant op het varken Porky uit de welbekende film. Hoewel ik mij in geen enkel opzicht kan en wil meten met de schrijver Maxim Gorki kwam ik wel tot de raadselachtige conclusie dat wij beiden dezelfde maatschappijkritische attitude hebben en onze kritiek niet onder stoelen of banken konden stoppen. Er was eens.....In het Westen delen wij veel meer met de Russen en Oekraïners dan we geneigd zijn te denken.

In feite is Rusland, zonder dat wij dit beseffen, via het rijk Kiev-Rus in de 12^e eeuw en indirect via Byzantium de schakel met onze Grieks-Romeinse en Christelijke-Joodse wortels. Bij mijn bestudering van de geschiedenis van Oekraïne kwam ik meer dan 100 verschillende volksstammen tegen en dit grensland is van oudsher de corridor geweest tussen Europa en Azië. Vanaf de 9^e eeuw komt dit land ook in trek bij Vikingen, die daarna een belangrijke impuls geven voor de ontwikkeling van Kiev-Rus en Rusland.

Met een beetje fantasie kan je stellen dat Russen en Oekraïners voor een groot deel gekerstende Vikingen zijn, naast onder andere Scythische, Baltische, Turkse, Iraanse, Gothische, Servische, Mongoolse, Keltische en andere Germaanse stammen die dat grensland bevolkten. In essentie bestaat de huidige bevolking uit een lappendeken waarin vanaf 6.500 vóór Christus tot de 19^e eeuw talloze Euraziatische volkeren in- en uitstroomden, zich vermengden en soms weer terugkwamen onder een andere naam.

Voor deze rijke geschiedenis verwijs ik naar mijn boek Kyj, Sjtsjek en Chryv en alleen als elementen uit die geschiedenis voor dit boek relevant zijn grijp ik daarop kort terug. Voordat ik verder ga wil ik de scope enigszins inkaderen en een aantal actuele heikele onderwerpen aanstippen en mijn positie daarbinnen aangeven. Het gaat om de betrouwbaarheid van oude geschiedenis, wetenschap versus religie en complotdenkers versus

kritische mensen die zich willen baseren op feiten, maar weggezet worden als complotdenkers. In het algemeen zou ik willen stellen dat we de wereldgeschiedenis eens grondig moeten herijken en zo nodig moeten herzien en ontdoen van sprookjes en fabeltjes. Er zijn grosso modo 3 typen mensen, te weten (1) mensen die overal een complot menen te ontwaren, (2) mensen die nergens een complot achter zien en (3) realistische mensen die zich baseren en laten leiden door feiten en gezond verstand.

De eerste 2 groepen is een steekje aan los en vooral de 3^e groep wordt door MSM bekritiseerd en geframed. Complotten zijn zo oud als de mensheid, vraag maar aan Julius Ceasar. Mensen die anderen als in een Pavlovreactie framen als complotdenker hebben 1 ding gemeenschappelijk, zij kunnen en willen niet geloven dat er slechte mensen zijn en dat je de overheid en wetenschap niet altijd mag vertrouwen op hun blauwe ogen. Zij willen niet de realiteit onder ogen zien omdat dit hun mens- en wereldbeeld aantast en dus stopt men de nek maar in het zand om in de comfortzone te blijven.

Alle mensen hebben onwrikbare pijlers, aannames en sprookjes waarop zij hun leven baseren en aantasting daarvan wordt niet op prijs gesteld of zelfs vijandig bejegend. In de vorige versie van dit boek ging ik uitvoerig in op de moorden op JFK en RFK Kennedy en 9-11 en kwam op basis van 10 duizenden door mij bestudeerde documenten en boeken tot de slotsom dat er geen sprake van kan zijn dat de officiële lezing door de overheid van deze voorvallen juist kan zijn.

Er was evident voor, tijdens en na deze incidenten sprake geweest van collusie, planning en intensieve samenwerking tussen diverse partijen met nadrukkelijke betrokkenheid van de overheden. Voor deze versie heb ik besloten deze lijvige hoofdstukken te schrappen omdat ze off-topic waren en omdat ik sowieso het boek wilde inkorten omdat ik van kort en krachtig houd. Daarnaast weet ik met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid wat de motieven voor beide gebeurtenissen waren, wie er achter zaten e.d.

Uit respect voor bepaalde betrokken groepen heb ik besloten dit niet hier te benoemen omdat ik niet wil dat het grootste deel van die groepen wel deugen en het onrechtvaardig zou zijn de kwaadaardigheid van enkelen te laten afstralen op de hele groep. Onthulling van de daders zou een geopolitieke aardverschuiving kunnen veroorzaken en daarom zijn deze dossiers nooit geopenbaard tot op heden en dat zal naar alle waarschijnlijkheid nog decennia niet gebeuren.

Ik beoordeel mensen individueel en geloof niet in het over 1 kam scheren van etnische of religieuze groeperingen. Ik zou de geschiedenis willen verdelen in de periode van vóór 11.600 jaar geleden toen de wereld getroffen werd door een ongekende natuurramp vanuit de ruimte en de periode daarna. Ook in de periode van vóór 11.600 jaar geleden bestonden er al hoogontwikkelde mensen.

Door de stijging van de zeespiegel en daling met pakweg 70-120 meter na de laatste IJstijd kwamen aan de kust gelegen beschavingen – en dat was eerder regel dan uitzondering- onder water te staan. Atlantis kan daar 1 van zijn geweest en ik neem Plato wel uitermate serieus want hij dateerde de ondergang exact op 11.600 jaar geleden en hoe kon hij dat nu weten?

Na deze wereldomvattende ramp krabbelden enkele (tien) duizenden mensen weer langzaam op en maakte de mensheid een doorstart. We hebben allemaal dezelfde oorsprong en verschillende fysieke omstandigheden bepaalden slechts de uiterlijke variatie, die groot lijken, maar in feite klein zijn. We stammen allemaal af van Afrikaanse voorouders en worden slechts gescheiden door maximaal een kleine 4.000 generaties. We hebben een gezamenlijke oermoeder van pakweg 200.000 terug.

Daarom is racisme een beetje dom lijkt mij. De genetische verschillen zijn miniem. De meest bekende en geaccepteerde lezing over het ontstaan van de soort mens is dat wij als primate Homo Erectus, verwant aan mensapen, bijna een miljoen jaar nagenoeg stil hebben gestaan om vervolgens zo'n 40.000-70.000 jaar terug onvoorstelbaar snel te pieken. Hoewel de missing link nooit is gevonden en de verschillen tussen de meest verwante mensaap enorm groot zijn wordt deze theorie het meest plausibel geacht door de wetenschap en ook door mij.

Zowel de agressieve Chimpansees als de vredelievende Bonobo's lijken aan ons verwant, maar het kan ook goed zijn dat diverse soorten primaten naast elkaar leefden. Ook al delen we 95% van het DNA met chimpansees er wordt zelden bij verteld dat het om pakweg 15 miljoen wezenlijke genetische verschillen gaat. Deze hoeveelheid en soorten mutaties zouden volgens alles wat we over de evolutieleer van Darwin menen te weten oneindig veel langer hebben moeten duren dan de pakweg 6 miljoen jaar die nu wordt verondersteld, tenzij mutaties tijdelijk groei-spurts kennen en/of de gangbare koolstofdatering door kosmische straling kan zijn besmet en dus onbetrouwbaar is.

Zelf vind ik de uitroeiing door allesverwoestende natuurrampen de meest plausibele verklaring voor het verdwijnen en het weer ontstaan van nieuwe soorten. Als dat zo is dan is leven uitermate veerkrachtig en taai. Onlangs bleek dat virussen (en dus ook ziektekiemen) via de ruimte aarde bereiken. Ik sluit beslist niet uit dat DNA ook "de software" bevat voor denken, talenten, herinneringen en we voor een belangrijk deel uitvoeren wat al in ons genetisch materiaal ligt opgesloten.

Het zogeheten junk DNA blijkt wel degelijk belangrijke functies te hebben en daarnaast blijken we maar een klein deel van onze hersencapaciteit te gebruiken. Hoewel sterk overdreven schuilt er een kern van waarheid in de film Lucy. Misschien dat mensen met bijzondere gaven een ander deel van die verborgen capaciteit aanboren omdat hun antenne net iets anders is gericht op een andere frequentie. Als ook ervaringen worden opgeslagen in flexibel DNA dan komt reïncarnatie weer in een ander daglicht te staan.

De 2^e theorie over het ontstaan van de mens lijkt absurd en is te lezen in het boek Genesis. Hoewel ik mensen met een religieuze en spirituele inslag een warm hart toedraag lijkt dit verhaal een vorm van “geaccepteerde krankzinnigheid”. Maar wees ook daarbij voorzichtig want het woord voor dag in het Hebreeuws blijkt ook gebruikt te worden voor eons, zeer lange periodes van miljoenen jaren (veel langer dus dan 7 aardse dagen) en zelfs de meest fanatieke hooggeleerde atheïsten en natuurkundigen erkennen ruiterlijk dat veel van wat in de Bijbel staat historisch juist blijkt te zijn.

Aan de andere kant zijn evenveel zaken in dat soort religieuze boeken zeer discutabel, maar hierover ga ik in dit boek ook niet uitweiden omdat ik mensen in hun waarde wil laten. Maar zelfs als er een scheppende energie zou zijn, dan nog is het maar zeer de vraag of deze om ons, een stip in het onmetelijke universum, zou bekommeren of dat deze entiteit aanbeden zou willen worden. Zelf denk ik van niet.

Via licht, geluid en andere genetische golven van de juiste frequenties wordt volgens mij leven en dode materie geschapen en het verhaal van de ontstaansgeschiedenis van de Malinese Dogons spreekt mij zeer aan. Ook denk ik dat alles in het universum energetisch met elkaar in verbinding staat en dat het managen van de aarde door de mens een ernstige vorm van zelfoverschatting is. We staan onder sterke invloed van kosmische fenomenen.

Tot pakweg een eeuw terug werd de oerknal als onzin beschouwd, terwijl deze nu algemeen wordt aanvaard in de wetenschap. Aanhangers van de elektromagnetische universum-gedachte vinden de oerknal onzin en menen dat de elektromagnetische de belangrijkste ordenende kracht in het universum is en verwijten Einstein dat deze noot die kracht in zijn formules heeft meegenomen. Vast staat voor mij dat als een God bestaat deze een wiskundig genie moet zijn (geweest), een expert in formules, frequenties, harmonie, verhoudingen en esthetische perfectie.

Muziek, geluid-, licht, radio (actieve) golven lijken een Goddelijke vinding en het lijkt wel alsof het universum 1 grote symfonie of een reeks van trillingen en golven is. In de natuur zijn talloze intelligente codes zichtbaar en de natuur lijkt een verzameling fractalen en onze werkelijkheid een matrix. Sommige eminente geleerden denken zelfs dat onze werkelijkheid niets anders is dan een matrix, een computersimulatie of een hologram.

De allergrootste uitvinders en geleerden hebben ruim honderd jaar terug intensief geëxperimenteerd met het occulte en kwamen tot de verbluffende conclusie dat er meer dimensies bestaan en volgens mij zou dat veel paranormale verschijnselen kunnen verklaren. Pythagoras begreep al dat het universum doordrenkt is met formules, frequenties en trillingen en hij bestudeerde muziek tot in detail en dacht dat muziek de sleutel was voor ontrafeling van het mysterie van het heelal en hij was close als we de scheppingsriten van de Malinese Dogons mogen geloven.

In de oorspronkelijke tekst van de Bijbel werd overigens gesproken over “Goden” en niet over 1 God en ook dat is curieus want Judaïsme pretendeert de uitvinder te zijn van het monotheïsme, terwijl anderen hen voorgingen, zoals in Egypte onder farao Achnaton. Interessant vind ik de zinsnede dat Eva uit een rib van Adam werd gemaakt omdat als wij mensen nu genetisch zouden manipuleren we inderdaad de cellen van een orgaan of een lichaamsdeel hiervoor zouden gebruiken.

70 jaar geleden had deze zin in de Bijbel geen enkele betekenis want genetische manipulatie stond toen nog in de kinderschoenen. Komen, zo vraag ik mij weleens af, ideeën, wetenschap, religie en uitvindingen tot ons vanuit een universele cloud of andere dimensies of is het leven een quasi droomtoestand en fantasiewereld waarin werkelijkheden worden geschapen of leven we misschien in een kosmisch hologram? Vast staat dat heden en verleden continu op elkaar inwerken en tot nieuwe inzichten kunnen leiden. Voortschrijdend inzicht noemt men dat.

Zijn onze hersenen een superantenne voor kosmische signalen en wordt gedrag bij mens en dier sterk beïnvloed door allerlei soorten kosmische impulsen en wat betekent dat dan vervolgens voor de idee van de vrije wil? Is de omvang van de herseninhoud en structuur wel zo bepalend voor intelligentie of zijn zelfs de kleinste dieren ook erg intelligent, maar willen we dat niet zien en plaatsen we onszelf ten onrechte op een voetstuk? Wie het weet mag het zeggen.

Voor mensen die buitenaardse wezens boeiend vinden zou ik willen wijzen op de vele wonderbaarlijke insecten, de complexe microben en inktvissen die onvoorstelbare vaardigheden bezitten waar de mens niet aan kan tippen, variërend van perfecte camouflage, complete gedaantewisselingen, tot geraffineerde oplichterspraktijken. Zij worden doorgaans 2 jaar oud en onze kinderen hebben 20 jaar nodig om een paar truckjes te leren die we competenties noemen.

De intelligentie van inktvissen, dolfijnen, ratten en kraaien is fenomenaal. We denken in onze tijd met grote stelligheid alles al te weten, maar het tegendeel is waar. Onze formele oude wereldgeschiedenis is een gatenkaas. Daarnaast schat ik de mensen uit de oudheid hoger in qua intelligentie, vernuft en creativiteit en als ik de werken van de klassieke Grieken en Romeinen lees dan denk ik dat zij hun neus voor ons zouden ophalen en ons enige bescheidenheid past.

Maar hoe zit dat dan met bijgeloof en de vele goden uit de oudheid? In de oudheid had men een groot respect voor het metafysische. Socrates zette daar feitelijk een streep door, maar het is zeer de vraag of wij de werkelijkheid en alle dimensies (kunnen) begrijpen. Vooral door toedoen van Aristoteles is alleen empirische wetenschap echte wetenschap en zijn alle paranormale verschijnselen maar flauwekul. Zijn belangrijkste pupil, Alexander de Grote ging evenwel voorafgaand aan zijn Perzische expeditie naar het Orakel van Zeus-Amon in Egypte, die exact zijn toekomst voorspelde.

De slimme mens uit de oudheid dacht kennelijk heel anders over metafysica dan wij. Ik kom hier later op terug en ik denk dat je het kaf van het koren moet scheiden en dat je oplichters en krankzinnigen niet op 1 lijn moet stellen met mensen die inderdaad tot wonderbaarlijke dingen in staat zijn al dan niet onder invloed van hallucinerende middelen, zoals Nostradamus en de Pythia van Delphi.

Vast staat dat de Oekraïners en Russen veel “(bij)geloviger” of zo men wil spiritueler zijn dan wij in het Westen. Tussen wetenschappelijke en religieuze elites woedt sinds enkele decennia weer een verhit debat over de oorsprong van het universum en het aardse leven en ik ben pas sinds kort aangesloten bij die discussie. In essentie komt dit discours erop neer dat de doorgeslagen materialistische empirische wetenschapsfilosofie die 100% hecht aan de evolutieleer van Darwin de mogelijkheid van een intelligent ontwerp categorisch miskent.

Voor beide kampen valt echter wat te zeggen. Ik denk dat leven overal via transpermia voorkomt in het universum als de omstandigheden dat toelaten en dat DNA universeel kan zijn, maar er blijken ook 100 alternatieven voor DNA mogelijk. Zowel een intelligent ontwerp als evolutie kunnen beide waar zijn. Sir dr. Francis Hoyle, de uitvinder van DNA, vergeleek evolutie vanuit het niets met het spontaan ontstaan van een Boeing 747 uit een tornado die over een slooterrein raast.

De fundamentele fysica, biologie, (bio)chemie en wiskunde lopen tegen hun grenzen aan daar waar het de verklaring voor een aantal fundamentele vraagstukken betreft, zoals het ontstaan van het universum, leven en bewustzijn. In wetenschappelijke kringen onderscheidt men zich vaak door allerlei sociale conventies en repressie nog nauwelijks van fanatiek religieuze groeperingen die elk kritisch tegengeluid in de kiem willen smoren en twijfelaars in het wetenschappelijke geloof (want veel meer zijn tal van assumpties waarop wetenschap gebaseerd is niet) willen uitsluiten.

Wetenschap zou open moeten staan voor waar de bewijzen naar toe leiden - ongeacht de consequenties en men moet niet op voorhand factoren negeren. Maar dan gaat men zich begeven op het grensvlak van de metafysica en traditionele wetenschap en dat vindt men in wetenschappelijke kringen kennelijk ronduit eng. Er treedt in academische kringen, met uitzondering wellicht bij de faculteiten wijsbegeerte bij heikele kwesties een soort defensiemechanisme op.

Elke suggestie dat er wellicht in het universum scheppende krachten aan het werk zijn (geweest) kan in die doorgaans atheïstische bolwerken rekenen op afkeer, sociale uitsluiting en venijn. Hoewel ik een neutrale toeschouwer op dit vlak ben vind ik deze opstelling jammer want we zullen alle opties over het ontstaan van het universum, leven en bewustzijn en het bestaan van meerdere dimensies met een open blik tegemoet moeten blijven treden.

Door deze geharnaste opstelling is wetenschap aan het eroderen en gaat het soms verdomd veel lijken op fanatiek geloof, gestoeld op een aantal discutabele aannames die kwalitatief niet veel beter zijn dan de religieuze verklaringen waar zij zich tegen richten. Onlangs volgde ik een aantal debatten met de hoofdspelers uit de wetenschap. De gestaalde atheïstische wetenschappers blonken vooral uit in het zwart maken van hun agnostische of religieus geïnspireerde tegenstanders en gaven eigenlijk toe dat zelfs als de bewijzen zouden aantonen dat het universum geschapen was door welke scheppende kracht dan ook, zij dat onder geen beding zouden accepteren en liever naar de hel gingen.

Dat is een verkeerde basisattitude. Op mij als neutrale toehoorder maakten deze atheïstische wetenschappers, zoals de inmiddels overleden Christopher Hitchens en Richard Dawkins voorop, een nogal arrogante, verbeterd en onbeholpen indruk en dat beeld werd nog eens versterkt omdat hun opponenten, zoals de seculiere briljante David Berlinski en Steve Myers (met een religieuze overtuiging) zich bij een aantal vraagstukken baseerden op wetenschappelijk inzichten, algemeen aanvaarde academische methoden en feiten en daarin zo bedreven waren dat zij in mijn ogen de vloer met deze notoire atheïsten aanveegden.

Het is godsonmogelijk te bewijzen dat een schepper niet of wel bestaat en misschien is dat maar goed ook omdat het gedrag van mensen zich in dat geval laat voorspellen en zou men elke eigen verantwoordelijkheid afschuiven. Misschien wil God helemaal niet gekend worden. Darwin zat fout bij tal van fundamentele zaken, want snelle mutaties zijn veel aannemelijker ten tijde van crises dan oer-trage en bescheiden mutaties zijn weliswaar vastgesteld binnen de soort maar geen fundamentele veranderingen binnen de hoofdsoorten.

Ook Einstein sloeg weleens de plank mis en gaf dat ruiterlijk toe. Buitenaardsen kunnen ons nooit bezocht hebben omdat dit niet strookt met de leer van Einstein, maar als we 1 ding zeker weten is dat wetenschap vooral voortschrijdend inzicht impliceert. Ik heb nooit een UFO, USO, UAP of buitenaards wezen aanschouwd, maar het zou mij niets verbazen als zij wel degelijk bestaan en zelfs Haim Eshed, een voormalige Israëlische topgeneraal met 30 jaar ervaring, bevestigde onlangs hun bestaan.

Ook het Pentagon, het Congres en de Amerikaanse inlichtingendiensten zijn overstag, ja deze verschijnselen bestaan! Atheïstische wetenschappers blijven erop hameren dat een scheppende kracht, wat dat ook moge zijn, niet kan bestaan en dat het leven en de indrukwekkende variëteit van soorten spontaan en bij toeval was ontstaan uit talloze atomen, moleculen, koolstoffen, linkshandige aminozuren, rechtsdraaiende suikers, enzymen en wat dies meer zij, die elkaar dus op wonderbaarlijke en spontane wijze in de juiste samenstelling en juiste volgorde op het juiste moment hadden gevonden en waren uitgegroeid door genetische hoogstandjes zoals een extreem complexe 1-cellige waar elke computerexpert van duizelt.

Kunt u rekenen, nou reken er dus maar niet op. Hoe dat ontstaan van leven in zijn werk was gegaan wisten deze atheïsten ook niet precies, maar ze geloofden daar heilig in. De statistische kans dat er wel een scheppende kracht of krachten manifest zijn geweest bij de schepping van universum of universums (en leven daarbinnen) lijkt oneindig veel groter dan dat geheel uit het niets zoiets complex ontstaat.

Zelfs de meest eenvoudige 1-celligen zijn onvoorstelbaar complex en dat tonen de beste optische instrumenten zonder meer aan. Ook ik kan een God niet bewijzen want dat lijkt me methodologisch niet mogelijk, evenmin voel ik daar de behoefte toe. Intuïtief voel ik aan dat er meer tussen hemel en aarde is en dat heb ik ook enkele keren in mijn leven nadrukkelijk ervaren.

Waarom zou intuïtie een minderwaardig instrument moeten zijn en misschien zit het Godsgevoel wel in de genen ingebouwd. Ik vind religieuze gevoelens een persoonlijke aangelegenheid en denk dat er veel voor pleit dat een scheppende kracht het universum heeft geschapen en natuurwetten uitgebalanceerd heeft. Omdat deze metafysische wereld buiten de scope van traditionele wetenschap ligt heb ik ook geen bewijs hoe dat in zijn werk kan zijn gegaan, maar dat doet nu even niet ter zake.

Een samenspel van kosmische geluid-, licht en radioactieve golven lijkt dode materie bij de juiste frequenties te activeren en in levende materie te transformeren en zo nu en dan alle leven uitroeit (gammagolven). Het is aannemelijk dat we nooit te weten zullen komen hoe het ontstaan van leven precies werkt en onze logica lijkt aan andere spelregels te zijn onderworpen dan de metafysische.

Hoe meer we te weten komen over het ontstaan van het universum, leven en bewustzijn des te meer we zien dat we eigenlijk verdomd weinig weten over deze fundamentele vraagstukken. Enige bescheidenheid is dus ook hier geboden. Volgens Nobelprijswinnaar Sir. dr. Francis Crick (genie en grondlegger van de genetica), is de kans groot dat leven op aarde een buitenaardse oorsprong had. Ook is het goed mogelijk dat mutaties voorgeprogrammeerd zijn en niet afhankelijk zijn van veranderende invloeden in de omgeving noch van natuurlijke selectie.

Er ontstaat ineens een nieuwe soort na het aflopen van een “ingebouwde tijd klok”. Op aarde treffen we leven ook aan in de meest vijandige omgevingen en onder de meest extreme omstandigheden. Dit duidt er op dat de tolerantiegrens voor leven laag in het universum is. Juist in Rusland en Oekraïne wemelt het van uitstekende exacte wetenschappers en biologen die out of the box kunnen denken en ik vind hun prestaties verbluffend goed.

Hoewel Darwin veel waardevolle inzichten heeft opgeleverd dekt zijn theorie de lading niet volledig en blijven veel fundamentele zaken, zoals het ontstaan van leven en transitie tussen de hoofdsoorten onbeantwoord.

Na 150 jaar vorsen door talloze archeologen, geologen en biologen in de opeenvolgende aardlagen blijken heel veel bewijzen voor de theorie van Darwin over mutaties en aanpassing aan de omgeving door natuurlijke selectie te ontbreken. Er zijn perioden waarin talloze nieuwe soorten uit het niets lijken te zijn ontstaan, zoals het Cambrium. Daarnaast zijn mutaties veelal devoluties, waarbij genetische functies slechts worden uitgeschakeld en waarbij er geen nieuwe functies binnen het DNA bijkwamen.

Het meest aannemelijke lijkt dat (super) virussen genetisch materiaal overbrengen van een gastheer naar een andere gastheer en dat het genetisch materiaal daardoor wordt gewijzigd. Dat zou een betere verklaring zijn voor het ontstaan van nieuwe soorten dan extreem trage mutaties ten gevolge van natuurlijke selectie. Natuurwetten zijn zo fijnzinnig en exact ingeregeld dat leven mogelijk werd. De kleinste veranderingen in die wetten blijken al fataal te kunnen zijn voor het universum en het leven op aarde.

Eigenlijk zijn we weer terug bij af lees: bij Socrates die stelde niets met zekerheid te weten en dat was geen valse bescheidenheid. Dan rond ik nu af met het fenomeen complotdenkers. Er zijn paranoïde mensen die achter elke boom een spion zien staan of als zij in hun achteruitkijkspiegel kijken zij denken dat ze achtervolgd worden. Een ander uiterste vormt de groep van mensen die in alles geloven wat de overheid en de mainstreammedia beweren en elk complot uitsluiten.

Julius Caesar zou daar anders over gedacht hebben en de geschiedenis staat bol van de samenzweringen en doofpotten, al ben ik van mening dat echt grote complotten met forse impact sporadisch voorkomen. Als ik naar de afgelopen pakweg 75 jaar kijk dan zou ik bijvoorbeeld meer willen weten over de moord op JFK en RFK, 9-11 en het totale door militairen en piloten opgebouwde UFO-dossier.

Een handvol complotten in 75 jaar is niet echt veel toch? Het zijn juist degenen die kritische mensen aan de schandpaal nagelen als zijnde complotdenkers, die zelf in complotten geloven. Is dat een paradox of niet? Zij geloven blind in alle lezingen van de overheid en MSM, hoe bizar ook. Een 3^e vrijwel onbekende lezing over onze oorsprong is die over de Anunnaki en omdat deze zo onbekend en bloemrijk is schets ik deze variant kort. Als we naar de 5.800 jaar oude kleitabletten uit Sumerië kijken, die ruim 3.000 jaar eerder gemaakt zijn dan de bijbel-teksten en die de bron vormen van diezelfde Bijbel, dan kom je verrassende zaken tegen.

De aarde ontstond volgens de Elohim of Goden (volgens de vertaling van de kleitabletten waar dr. Sitchin zijn levenswerk van heeft gemaakt) door een botsing van een planeet die in ons zonnestelsel was getrokken en deze vernietigde de toen bestaande planeet Tiamat. Van de week las ik in een wetenschappelijk blad dat kosmologen inderdaad van zoiets uitgaan al hoewel men het werk van Sitchin behoedzaam verzwijgt. Het was volgens hen een andere collusie die het ontstaan van onze maan verklaart, ok.

De helft van de planeet viel in brokstukken uiteen en vormde daarna de zogeheten Kuiper gordel en het andere deel werd de Aarde en een van de 12 satellieten van Tiamat werd onze maan. In de kleitabletten is de aarde de 7^e planeet en niet de 3^e zoals wij er nu van binnenuit naar kijken. De aarde is inderdaad de 7^e planeet als men van buiten ons zonnestelsel richting zon reist.

Dat is vreemd. Hoe konden zij dat destijds weten? Nog vreemder is het dat zij planeten afbeeldden van ons zonnestelsel waarvan wij het bestaan pas 100 jaar kennen. Volgens hun verhalen is de mens een “mislukt genetisch experiment”. Sommigen zien dit als bewijs van buitenaards bezoek, maar wat nu als wij dit soort informatie krijgen uit een universele cloud of uit andere dimensies?

Wat me overigens in algemene zin opvalt is dat de mens fundamentele zaken altijd tracht te verklaren op basis van de dan beschikbare nieuwste technologische inzichten en dat deze kennelijk zijn denkraam op dat moment bepalen. In het huidige informatie- en computertijdperk zoekt de mens naar vergelijkbare patronen met de computer. Maar als dat zo is dan is ook de huidige informatiehype in natuur-wis en scheikunde en biologie op voorhand gemankeerd. De soort mens werd door deze Anunnaki genetisch ontworpen, zoals wij nu robotica maken voor hetzelfde doel, namelijk hard te werken zonder te zeuren.

Dit experiment was uit de hand gelopen en de hybriden van de Godenzonen en dochters van aardse moeders en vaders (de zogeheten Nefilims), tiranniseerden na verloop van tijd de aarde en werden (te) talrijk. De onlangs overleden Stephen Hawking waar-schuwde vlak voor zijn dood voor de gevaren van kunstmatige intelligentie en hij heeft een punt, alhoewel hij op sommige punten ook weleens de plank volledig missloeg. De Anunnaki bezochten naar eigen zeggen de aarde al 445.000 jaar terug om goud te delven, waarmee ze hun beschadigde atmosfeer moesten versterken, maar rond 250.000 jaar geleden brak er een opstand onder hen uit en weigerde men nog langer deze zware arbeid.

De moderne mens werd het genetische antwoord hierop. De meest geschikte primate werd genetisch gemanipuleerd voor dat doel. De Goden of Elohim kwamen van Nibiru, een planeet die eens in de 3.600 jaar een baan om onze zon zou maken en pas over pakweg 900 à 1.000 jaar weer relatief dicht bij de aarde zal staan als deze ook daadwerkelijk bestaat. Ik vond dit verhaal altijd erg vergezocht en fantasierijk, nog steeds. Net als u wuifde en lachte ik het bestaan van een andere planeet weg in ons zonnestelsel.

Totdat echter in januari 2016 twee topwetenschappers een planeet voorbij Pluto hadden ontdekt die 10 keer zo groot is dan de aarde en dat deze een aantal merkwaardige verschijnselen in de Kuiper gordel zou kunnen verklaren. Maar ook het bestaan van een 2^e zon net buiten ons zonnestelsel wordt beslist niet uitgesloten door experts.

Binaire zonnestelsels komen overigens vaak voor in het universum. Als mij sindsdien iets duidelijk is geworden is dat onze kennis van de kosmos, zelfs van vlakbij, marginaal is en hetzelfde geldt voor de oudste geschiedenis van de mens waarin veel hiaten zitten. Zelfs over zwaartekracht weten we bijzonder weinig en ik vraag me dan ook in gemoede af hoe je jonge fysici kan laten afstuderen en promoveren als ze geen benul hebben van 1 van de 4 universele krachten en hun onderlinge samenhang.

Is dat niet riskant en in zekere zin een brevet van onvermogen? Ook over bewustzijn en realiteit weten we maar bitter weinig. Zijn we echt zo dom het niet te kunnen snappen en waarom focussen alle moderne genieën zich niet op dit soort fundamentele vragen? Volgens neurochirurgen die zelf het loodje legden of bijna dood ervaringen serieus bestudeerden waren er onomstotelijk bewijzen dat het bewustzijn voortleefde ook als men klinisch dood was.

Ik genoot in Kiev met mijn vriendin Tatyana van de film Heart of a Dog gebaseerd op een gelijknamig boek van de Russische schrijver Boelkakov. Ik had nooit eerder van die schrijver gehoord en de brave hond in kwestie had het hart gekregen van een misdadiger en ging kort daarna dezelfde fratsen vertonen. Geloof me of niet maar laten sommige hartpatiënten nu inderdaad na een harttransplantatie vergelijkbare ervaringen en herinneringen van de donor hebben overgedragen gekregen en gedragsveranderingen hebben laten zien.

Dat zou kunnen betekenen dat informatie ook via organen kan worden overgedragen. In Rusland experimenteerde men in de vorige eeuw met dit soort zaken en ook bracht men doden even weer tot leven door ze aan te sluiten op een kunstmatige pomp die de hartfunctie overnam. Omdat de resultaten zo schokkend waren is men daarmee resoluut gestopt, althans dat beweert men. Bij de bijna-doodervaringen herinnerde de hoofdpersonen in kwestie de kleinste details van wie er rond hun bed stonden, terwijl zij de geest hadden gegeven of slechts het omhulsel, want ze waren klinisch dood.

Als we zwaartekracht, elektromagnetisme, de zwakke en de sterke atoomkracht in hun onderlinge samenhang begrijpen zal onze toekomst ingrijpend kunnen veranderen en kunnen wij of onze berichten wellicht (anders dan Einstein beweerde) wel veel sneller reizen dan de lichtsnelheid. Nu is informatietechnologie en snaartheorie hot in de natuurwetenschap en kunnen we weer decennia vooruit omdat multiversa zijn geïntroduceerd die alles wel kunnen verklaren misschien.

Zo blijft de kachel van de wetenschapper branden en ik zie ook dit meer als een vlucht vooruit. Onze zintuigen bedriegen ons en Plato heeft ons dat al pakweg 2.500 jaar terug subliem geschetst. Volgens mij zat het technische genie Nicolas Tesla ook op het goede spoor met het doorgronden van allerlei energievormen. Als er een schepper bestaat wie schiep dan deze schepper of is onze logica van een heel andere orde dan de metafysische werkelijkheid en wil God zich niet laten kennen.

God bestaat niet zeggen velen kijk maar naar de ellende en het vele onrecht in de wereld voeren ze daarbij aan. Maar misschien zijn goed en kwaad wel verschillende facetten van hetzelfde kristal en hebben deze antagonistische krachten elkaar juist nodig om überhaupt de vereiste wisselwerking te kunnen genereren. De atheïsten waaraan ik eerder refereerde gaven noodlottige voorvallen in het leven van mensen aan als hét bewijs dat een barmhartige schepper niet kon bestaan, maar dat is een bewijs uit het ongerijmde en wie zegt dat een schepper alleen maar barmhartig is en geen schaduwkanten kent?

Verwarren zij fysieke creatie niet met moraal en ethiek? Deze 2 hoeven echter niets met elkaar te maken te hebben en zijn van een geheel andere orde. Ook misdaden begaan onder de vlag van religie (en daar zijn veel voorbeelden van in de geschiedenis) zijn geen bewijzen dat religies dus per definities abject zijn. Het is altijd de mens zelf die deze wantoestanden veroorzaakt.

Als ik naar de natuur kijk en de kwaadaardigheid waartoe sommige levensvormen in staat zijn en waarin de mens uitblinkt, dan kan ik me niet aan de indruk onttrekken dat als er een schepper bestaat deze kennelijk om goede redenen, die wij stervelingen niet of nauwelijks kunnen begrijpen, kwaad aan het spectrum van de werkelijkheid moest toevoegen. Zonder kwaad geen goed denk ik en misschien is een strijd op leven en dood wel nodig voor het beheersbaar houden van al te succesvolle populaties van diersoorten.

Gisteren zag ik op YouTube een verbeterd gevecht op leven en dood tussen 2 strijdlustige en met indrukwekkende wapens uitgeruste insecten en dat zette mij wel aan het denken over de mate van vreedzaam gedrag en harmonie in de natuur. Onderschat de kracht van het kwaad nooit, het heeft vele vermommingen en verschijningsvormen en het nestelt zich in de schaduw van het goede.

Daarom zal je in het hart van machtscentra zo vaak monsters tegenkomen. Het tweegevecht was een mooi staaltje van zinloos geweld onder insecten en de bidsprinkhaan werd uiteindelijk vakkundig door de wesp ontleed. Omdat de mens geen natuurlijke vijand heeft moest hij misschien wel noodgedwongen zijn eigen wolf worden, zoals de filosoof Thomas Hobbes dat plastisch verwoordde. Ook volgens Occam's Razor lijkt de kans op een schepper oneindig veel groter dan uit het niets een universum of universums laten ontstaan.

Hoewel ik in deze neutraal ben, vind ik de extreme weerzin en ontkenning van wetenschappers dat zoiets daadwerkelijk kan bestaan veelzeggend. De meeste energie van hen gaat zitten in het belachelijk maken en in diskrediet brengen van hun opponenten en talrijke religies en het refereren aan het vele kwaad dat onder de paraplu van godsdiensten in de geschiedenis is aangericht. Alles halen zij daarbij uit de kast variërend van bosgoden tot het belachelijk maken van mythologie. Maar dat vind ik te goedkoop en te simplistisch, ook al zie ik zelf ook wel de gevaren van fanatiek geloof in.

Mythologie heeft een veel diepere betekenis en de schrijvers ervan hebben generaties na hen iets willen duidelijk maken. Blind in iets geloven kan dom maken, dat klopt, maar als dit proces zich sluipend ook in de wetenschap manifesteert door een blind geloof in aannames of paradigma's te koesteren dan vind ik dat nog riskanter want dit kan tot structurele intellectuele luiheid en stagnatie leiden.

De stelling het is nu eenmaal zo kan ik niks mee. Ik ben oprecht geïnteresseerd in de feiten die het ontstaan van het universum, de fijn afgestemde natuurwetten en het leven kunnen verklaren. In die queeste sluit ik niets op voorhand uit. Volgens mij kunnen dat soort wetenschappers en geloofs-fanatici elkaar een handje geven. Mijn advies is dus om ook hier enige bescheidenheid te betrachten en een open mind te houden want we zijn misschien veel onwetender dan we ons willen doen voorkomen. Waarom zouden we overigens fysiek in het heelal willen reizen als er misschien andere veel eenvoudigere en effectiever manieren van communiceren zijn?

Het reizen in de ruimte kent onvoorstelbaar veel nadelen en nog onopgeloste dilemma's en is daarnaast exorbitant duur. Als het universum echt een kwantumcomputer is, zoals tal van eminente wiskundigen en natuurkundigen denken, kunnen we wellicht via portalen of andere shortcuts contact maken. Goudstof was zoals gezegd volgens het verhaal over de Anunnaki nodig om hun atmosfeer via een kunstmatig schild te beschermen tegen zonlicht.

Er was bij ons relatief veel goud aanwezig, vooral in Zuidoost Afrika. Toeval of niet maar juist daar ontstond de moderne mens. Ik ben 25 jaar geleden in Kenia geweest en van alle Afrikanen (met uitzondering wellicht van Noord-Afrikanen) lijken deze nog morfologisch het meest op het Kaukasische ras. De motoriek van de moderne mens, zijn hersenfunctie, aard, strottenhoofd en beharing zouden genetisch zijn aangepast en hierin had een briljante vrouwelijke Anunnaki arts een hoofdrol.

Ook al zou het onzin blijken te zijn, het is wel een erg origineel en visionair verhaal niet waar want hoe kon men dit soort dingen toen al weten en opschrijven? De levensduur van primaten werd verlengd (volgens de Bijbel begrensd tot 120 jaar) en ze moesten slimmer worden dan de primaten, maar ook weer niet te slim. Volgens de gangbare wetenschap begint de traceerbare geschiedenis van de zelfbewuste mens zo'n 77.000 jaar geleden en rond 40.000 jaar geleden was de moderne mens volledig uitgekristalliseerd volgens zijn kunstuitingen.

De "bio-robots of hybriden" gingen volgens de Anunnaku de Godenzonen en dochters in alles overvleugelen (ook in aantal) en werden steeds meer tegendraads. Het lijkt allemaal onzin, maar het staat vast dat onlangs Chinese wetenschappers primaten kloonden en dat de techniek op zich dus mogelijk is, zeker voor een beschaving die op ons maar 100.000 jaar zou voor liggen en dat is kosmisch gezien helemaal niets.

Het verhaal over de Anunnaki is zonder meer intrigerend, fantasierijk en men moet wel over een briljante fantasie of profetische gaven hebben beschikt om bijna 6.000 jaar terug verhalen te verzinnen die met de wetenschap van nu pas relevant klinken of er bestaat een eenvoudiger oplossing: de vertaling van de Sumerische kleitabletten door Sitchen klopt niet.

Er is nog een andere verklaring mogelijk en dat is dat wij weinig begrijpen van de fenomenen, tijd, werkelijkheid en bewustzijn. Plato deed een geniale poging hiertoe in zijn verhaal over de donkere grot en toonde aan dat onze zintuigen imperfect waren. Misschien is onze werkelijkheid een projectie die wij via onze hersenen, die fungeren als ontvanger van kosmische boodschappen of signalen uit een andere dimensie, steeds opnieuw creëren en kleuren we gezamenlijk deze hologrammen in en geven er betekenis aan.

Wellicht zijn wij slechts bits en bites of figuranten in een immens kwantumcomputerspel dat we universum noemen. De vrouwen die ontstonden uit de hybriden corrumpeerden de Godenzonen en vormden een voortdurende bron van conflicten, aldus de kleitabletten uit Sumerië. Nou psychologisch inzicht had men zeker toen ook al en ik kan het weten met 4 oudere zussen. In het boek Henoch, dat niet in de Bijbel is opgenomen - en ik begrijp wel waarom (omdat er veelvuldig over astronauten wordt gesproken), wordt gezegd: "uit kleding komen de motten en uit vrouwen het kwaad".

Hoewel hierin misschien een kern van waarheid zit, houden vrouwen ons mannen op de been en kunnen we niet zonder hen. Maar blijf op je hoede want vrouwen overtreffen mannen in alles, ook in het kwaad. De vrouwen in Kiev zijn vaak ongelooflijk slim en uitgekookt en hebben vrijwel allemaal zeer hoge opleidingen genoten omdat dat daar normaal is. Het verhaal van Noah en de directe aanleiding voor de zondvloed, ook al was het ongetwijfeld geen straf van een schepper, maar een niet af te wenden rampzalige kosmische gebeurtenis, zegt iets over de introspectie van Noah toen.

De mens was in zijn ogen toen al door en door verrot en kwaadaardig. Kijk een maandje naar CNN en je krijgt een aardig beeld wat hij bedoelde en op dat vlak lijkt de mens onverbeterlijk en altijd (na zeldzame harmonieuze bloeiperiodes van morele opleving) geneigd tot het kwaad. Mars werd volgens Stichtin gebruikt als tussenstation en van de in totaal 600 Elohim verbleven er 300 op Mars. Dit lijkt nog bizarder maar wat als dr. Velikovsky, een collega van Albert Einstein van Princeton, na een levenslange bestudering ervan gelijk had dat Mars een paar duizend jaar geleden wederom getroffen werd door een enorme komeet die de atmosfeer van Mars verwoestte?

Ik vond ook zijn levenswerk erg doorwrocht en verwijst het niet meteen naar het rijk der fabelen totdat onomstotelijk is komen vast te staan dat er inderdaad geen leven op Mars heeft bestaan. Wetenschappers zijn vaak te snel vooringenomen.

Laten we eerst Mars maar eens beter gaan onderzoeken. Nogmaals het lijkt allemaal onzin, maar er zit een gat in ons collectieve geheugen en dat kan duiden op grote traumatische kosmische gebeurtenissen. Het is zaak voor wetenschappers dit gat de komende jaren verder te gaan dichten. Wat ik ten slotte opmerkelijk vind aan het verhaal van de Anunnaki is dat de meeste mensen die ik ken de neiging hebben een bestaan te verkiezen van werkslaaf boven vrijheid en voorts dat er kortsluiting in de hersenen lijkt te ontstaan als je probeert door te dringen tot de oorsprong en kern van de mens alsof “onze software” dat niet toelaat of tot conclusies leidt die we niet aan kunnen.

De meest plausibele verklaring is en blijft evenwel de evolutietheorie, alhoewel deze recent ook binnen leidinggevende wetenschappelijk kringen sterk onder druk staat¹¹. Wat gebeurde er de laatste pakweg 40.000 – 70.000 jaar? Of het de eerste keer was of niet¹², vast lijkt te staan dat de soort mens 11.600 jaar geleden bijna geheel uitgeroeid werd ten gevolge van extreme zonneactiviteit of een enorme komeet, die het ijs op de polen in een paar dagen deed smelten en daarna weer snel deed bevriezen.

De (magnetische) polen verschenen ineens op andere plekken op aarde die een dag stilstond. Daarna roteerde de aarde tegendraads. Door deze harde stop van de aarde ontstonden er honderden meters hoge vloedgolven wereldwijd en stroomden de oceanen naar een nieuwe evenwichtspositie. In meerdere historische bronnen staat dat de zon een dag stilstond en dat de zon opkwam vanuit een andere windrichting. Uitgebreid geologisch onderzoek lijkt dit te bevestigen.

De onlangs overleden archeoloog Klaus Schmidt vond in de jaren 80 van de vorige eeuw vlakbij Urfa, nabij de grens met Syrië, het archeologische zeer belangrijke Kobekli Tepe, die onze blik over de oudheid verruimt en de menselijke bakermat met vele duizenden jaren verder in de tijd verschuift. De annalen van Egypte gaan ruim 25.000 jaar terug in de tijd en Egypte was toen veel groener met veel minder woestijnen.

Prof David Berlinski, een seculaire Jood en briljant filosoof en wiskundige verwoordt door uiterst treffend en legt vinger op zere plek. De evolutietheorie van Darwin kan tal van fundamentele vragen over het ontstaan van leven en mutaties tussen de soorten niet verklaren. De Sfinx vertoont volgens de gezaghebbende Amerikaanse geoloog Robert Schoch ontegenzeggelijk tekenen van sterke watererosie en moet dateren van pakweg 12.000 jaar terug aan het einde van de laatste ijstijd toen het in Egypte pijpenstelen regende.

De Sfinx wijst met zijn kop naar het teken Leeuw dat rond 12.000 jaar geleden op die positie stond in de dierenriem. De piramides van Gizeh werden daarom heen later gebouwd of zijn pakweg 3.000 jaar terug slechts gerenoveerd. Vast staat dat er nooit hiërogliefen of graven zijn aangetroffen in de piramides en ze meer op geavanceerde energiecentrales lijken dan op graven voor farao's.

Of de soort mens honderden duizenden of zelfs miljoenen jaren ouder is dan wordt aangenomen, zoals door Michael Cremo wordt beweerd waag ik te betwijfelen, maar ik vind sommige boude beweringen van hem wel prikkelend en interessant. Mensen overleefden tijdens en na deze ramp in een ingenieus stelsel van grotten, hele steden werden ondergronds gebouwd (o.a. in Anatolië) die beschermden tegen aardbevingen, vulkaanuitbarstingen, kosmische straling en het stelsel van elektromagnetische velden dat de aarde beschermde werd kennelijk overhoopgegooid.

Plato sprak over de vernietiging van Atlantis van 10.600 jaar geleden en had dit van de Egyptische priester Manetho en hoe aannemelijk is het dat hij precies in de roos schoot over gebeurtenissen die 9.000 jaar daarvoor hadden plaatsgevonden? De Egyptenaren hielden naar eigen zeggen al tienduizenden jaren hun geschiedenis nauwkeurig bij in hun archieven. Als ik naar de technologische spurt van de afgelopen 150 jaar kijk zie ik niet in waarom mensen van pakweg 30.000 jaar geleden technische niet zouden kunnen excelleren.

Oud betekent geenszins inferieur. Het zou mij niets verbazen als Atlantis, Mu en Lemurië daadwerkelijk hebben bestaan. Curieus is het dat er weinig grotere denkers dan Plato hebben bestaan, maar als hij over Atlantis praat hij ineens als een fantast wordt weggezet. De mens krabbelde langzaam op en het duurde bijna 5.000 jaar voordat sommige culturen weer gingen schitteren (althans vanaf die tijd zo'n 5.800 jaar geleden, wordt de doorstart weer goed zichtbaar) en waaierden mensen uit over de aarde. Voor de meeste mensen heeft de naam Atlantis iets mysterieus of mythologisch, voor mij niet want het zou mij helemaal niets verbazen als vanaf pakweg 25.000 jaar terug inderdaad zeer hoogontwikkelde beschavingen hebben bestaan die door natuurgeweld verloren zijn gegaan.

Oekraïne en Rusland waren net als Nederland pakweg 5.000 jaar terug uiterst dunbevolkt. Veel volkeren waren in die tijd nomaden en vooral in Oekraïne met zijn uitgestrekte steppen drukten deze Scythen vanaf 3.800 jaar geleden zwaar hun stempel op grote delen van dat immense land. Hun wilde en onverschrokken aard meen ik soms te herkennen in de huidige Rus of Oekraïner die vanuit het niets en emotie gedreven kunnen vervallen tot extremiteiten. In mijn gelijktijdig afgeronde kroniek over Kiev schets ik de vroege geschiedenis van Kiev uitvoeriger en die gaat terug tot de vroege Steentijd.

In dit boek zal ik vooral stilstaan bij de ontwikkelingen vanaf de 20^e eeuw. Ik heb dit tussenstapje moeten maken omdat het heden niet uit een vacuüm komt. Zelfs eeuwenlange sentimenten spelen onderhuids in Oekraïne en Rusland nog een grote rol van betekenis en kunnen onverwachts oppoppen bij bepaalde gevoelige politieke vraagstukken. We zijn allemaal historisch met elkaar verbonden en veel gedrag is geworteld in de rijke Euraziatische geschiedenis, die bij velen onbekend is. Vanuit Russische perspectief bezien overheerst wantrouwen jegens het Westen en daar hebben zij ook alle aanleiding toe.

Denk aan meerdere militaire interventies zoals de inval van Napoleon begin 19^e eeuw, de rol van het Westen tijdens de Krimoorlog pakweg 60 jaar daarna, de inval van de nazi's in 1941 en de bijna 50 jaar durende hetze die we de Koude Oorlog noemen, alsmede het door het Westen de afgelopen 30 jaar breken van alle beloften met Rusland na het uiteenvallen van de Sovjetunie begin jaren 90 van de vorige eeuw. We zouden in ruil voor de Duitse eenwording geen meter opschuiven met onze NAVO richting hun land en nu staan we direct aan de Russische grenzen en voelen zij zich terecht belazerd en bedreigd.

Hoewel de verschillen tussen Sumeriërs en ons groot lijken, waren het in essentie toch dezelfde type mensen als wij, met eenzelfde of zelfs hogere intelligentie en vindingrijkheid. Ook de inwoners van Kiev, wiens stad in 1240 met de grond gelijk werd gemaakt, verschilden in essentie niet zo veel van u en mij en het moet een onvoorstelbare traumatische ervaring voor hen zijn geweest dat de parel van Europa voor bijna 600 jaar ophield te bestaan.

In de volkswoede die zo nu en dan opsteekt in dat land en in hun zoektocht naar nationalistische identiteit bespeur ik nog steeds onverwerkte trauma's uit het verleden. Dan weer zet men zich tegen Polen af die het Katholicisme door de strot wilden duwen, dan weer tegen Rusland, die het nationalisme begin 20^e eeuw de kop indrukte. Ook bespeurde ik enige aversie tegen Turkse buurvölker die geassocieerd worden met roversbendes die Oekraïne duizenden jaren teisterden zoals de Petsjenegen, Hunnen en Mongolen.

Men is zoekende naar een eigen strak omlijnde identiteit en dat is verre van eenvoudig want deze eigen identiteit is nog flinterdun en sterk in ontwikkeling. Voor mij staat vast dat hun taal, muziek en cultuur fenomenaal zijn en ik werd meteen verliefd op dat avontuurlijke, mysterieuze land. Ook in cultureel opzicht is het een grensland. Men richt zich enerzijds op Europa, maar aan de andere kant is het ook qua bevolkingssamenstelling en cultuur millennia nauw verweven met Rusland.

Oekraïne heeft (op wellicht China onder Mao na, waar naar schatting 77 miljoen mensen sneuvelden) het meest geleden in de vorige eeuw. Eerst was er na de vreselijke 1e Wereldoorlog het onbeschrijflijke leed tijdens de Russische burgeroorlog van 1919-1921 met onvoorstelbare wredeheden en met naar schatting 10- 19 miljoen slachtoffers in de (pré)USSR. Lees Babels Rode Ruiters en je weet genoeg. Als gedepriveerden en machtswellustelingen de macht grijpen is hun wraak vaak zoet en hun sadisme onlesbaar.

Het sociaaleconomische en militaire wanbeleid, het stuitende sociale onrecht en de onderdrukking door de gehate geheime dienst Ochrana onder Tsaar Nicholas II waren daar primair debet aan, naast opportunistische imperialistische inmenging van vreemde mogendheden, zoals Engeland, Frankrijk en de VS en last but not least het totalitaire optreden van communistische fanatici zelf. Daarna werden in 1932-1933 naar schatting

6-8 miljoen (sommige spreken zelfs van 12 miljoen, andere bronnen weer over 3 miljoen, maar doen de exacte aantallen er echt toe bij een dergelijke omvang?) Oekraïense boeren door Stalin en zijn beulen onder leiding van Chroesjtsjov de hongerdood ingejaagd vooral omdat zij als klasse in het theoretische communistische model geen functie hadden en collectivisatie van de landbouw in ijltempo genadeloos afgedwongen werd.

Deze collectivisatie werd nodig geacht om de grootschalige industrialisatie mogelijk te kunnen maken. Dit soort misdaden zijn alleen mogelijk als je denkt in termen van politieke systemen en de menselijke maat volledig verdwenen is en dan is er in de beleving van de machthebbers geen sprake van een misdaad, maar van een noodzakelijk offer voor het realiseren van het ideaaltypische maatschappijmodel. Het moet ook gezegd worden dat zonder de industrialisatie in ijltempo de USSR nooit de nazi's op de knieën hadden gekregen en misschien had Johan Cruijff dan toch gelijk dat elk nadeel ook zijn voordeel heeft en omgekeerd.

Daarom kom je dus nooit echt uit een discussie tussen voor- en tegenstanders van Stalin. Laten we het er maar op houden dat hij een usefull criminal was. De terreur was niet zozeer tegen Oekraïners persoonlijk gericht (al wilde het Politbureau wel het opverende Nationalisme de kop indrukken) maar de Oekraïners hadden de domme pech dat een zeer groot deel van de bevolking niet paste in het ideaaltypische model van Marx en Lenin omdat hun land overwegend agrarisch was.

Daarnaast was het opkomend nationalisme een doorn in het oog van de Communisten die toen nog geloofden in een wereldrevolutie en dachten in termen van klassen waarbij grenzen er nog weinig toe deden. In totaal joegen de geheime diensten van de USSR van 1917 tot 1941 (naar schatting) 44 miljoen van hun eigen volk over de kling. Na de 2^e Wereldoorlog kwamen daar nog eens (naar schatting) 9 miljoen bij. Ik hou van Russen en Oekraïners, maar stop met het ontkennen en vertekenen van deze inktzwarte episodes.

De feiten liegen er niet om en ik snap wel dat het in psychologische zin niet te bevatten noch te verwerken is. De geesten van de slachtoffers waren nog rond. De recente film *Death Of Stalin* vond ik geweldig en het verbieden ervan in Rusland spreekt boekdelen. Vaak kan humor en satire juist helend werken. De soms met open armen als bevrijders ontvangen nazi's vierden na hun invasie in Oekraïne hun misdadige lusten bot op deze arme al decennialang geterroriseerde bevolking van dat grensland.

Het communisme met al haar tekortkomingen was (althans in theorie) beoogd om het welzijn van de mensheid te verbeteren en grote ongelijkheid tussen arm en rijk te elimineren. Elk totalitair regiem mondt uiteindelijk uit in corruptie en machtsmisbruik. Hoewel fascisme en communisme mij totaal niet aanspreken hadden ze, hoe verwerpe-lijk ook sommige pluspunten. Scholing en medische zorg waren gratis in de USSR, reizen met het openbaar vervoer kostte praktisch niks.

Pluspunt was ook dat dit totalitaire regiem een formidabele tegenstander werd voor dat andere totalitaire regiem in Duitsland. De nazi's beten er hun tanden volledig op stuk en het moet een hard gelag zijn geweest dat deze (in hun ogen) Untermenschen aan de poorten van Berlijn stonden net zoals 130 jaar eerder in Parijs het geval was geweest. In totaal zijn minimaal 27,5 miljoen Sovjetburgers tijdens de 2^e Wereldoorlog gesneuveld, oftewel naar schatting 99,5 miljoen mensen (worstcasescenario en wellicht zwaar overdreven door propaganda) sneuvelen in amper 40 jaar tijd, een aantal dat zo hoog is dat het ons voorstellingsvermogen volledig te boven gaat en onbewust uit het collectieve geheugen, ook in het Westen, gewist is.

Zelfs als volgens hooggeleerde bronnen blijkt dat het "slechts" 50 miljoen doden betreft, dan nog is dit aantal ten hemel schreiend. Door sterke propaganda van voor-en tegenstanders van de communisten is het exacte aantal ongewis en zal dat altijd wel blijven. In dat collectieve geheugen hebben Amerikanen, die een paar honderd duizend soldaten verloren (vooral tijdens gevechten in Azië), deze grote oorlog gewonnen, maar dat is natuurlijk een historische falsificatie die kennelijk comfortabel voelt en lekkerbek in de niet aflatende propaganda in het Westen.

Op 4 mei herdenken we elk jaar onze slachtoffers uit de hele 2^e Wereldoorlog, maar aan Sovjetzijde viel dat aantal doden elke week. Dat de onoverwinnelijkheid van de Sovjets in belangrijke mate te danken was aan de terreur van het Stalinregiem doet daar voor de gewone Rus weinig aan af. Als men niet voorwaarts de vijand tegemoet trad, maar zich terugtrok, werden deze soldaten neergemaaid door de eigen politieke commissarissen en werden hun familieleden vervolgd.

Omdat de kans om te sneuvelen voor de Russische soldaat maximaal was overwon hij zijn angsten en versloegen zij de onoverwinnelijk gewaande Duitsers. Misschien moeten we de komende jaren ook de vele gevallen vaak zeer jonge Russische soldaten herdenken zonder wie een overwinning op de nazi's illusoir zou zijn geweest. Toen ik in 2010 een begraafplaats in het Oekraïense Vinnitsa bezocht die vol lag met Russische en Oekraïense jongens van 18 en 19 jaar die gesneuveld waren tijdens die oorlog maakte dat op mij een diepe indruk. De gebrachte offers aan Sovjetzijde liegen er niet om.

Zonder hun inzet en offers liepen we nu allemaal waarschijnlijk in een uniform van Hugo Boss en staken de rechterhand hoog in de lucht. Was het een speling van het lot of niet dat Hitler zijn meerdere in de even meedogenloze Stalin trof en daarin zit ook meteen weer een element van verwarring. Huidige aanhangers van Stalin zullen naar voren brengen dat zonder zijn geslaagde industrialisatie Rusland nooit van de nazi's had kunnen winnen en ook dat is waar en in die zin was hij inderdaad de redder van Rusland.

Aan de andere kant waren de offers voor de transformatie van de Sovjetunie astronomisch hoog en als er geen 2^e Wereldoorlog was uitgebroken (bijvoorbeeld als de Geallieerden Hitler meer ter wille waren geweest of een van de vele aanslagen op hem wel was gelukt), of als hij niet zijn krankzinnige Jodenvervolging had bedacht, dan was het aantal slachtoffers aan Sovjetzijde nog steeds duizelingwekkend hoog geweest.

Daarnaast is het niet uitgesloten dat de nazi's extra fanatiek werden door de grootschalige zuiveringen in de Sovjetunie van miljoenen veelal hoger opgeleiden en boeren en wilden zij wellicht ten koste van alles voorkomen dat hetzelfde zich in Duitsland zou voltrekken. Helaas werd de voorhoede van de Communistische Partij, de eerste regering van de USSR en de geheime diensten gedomineerd door misdadigers van Joodse komaf en dat was natuurlijk weer koren op de molen van de nazi's.

Dat is een aspect wat in alle gangbare geschiedenisboekjes niet wordt vermeld. Misschien is het maar het beste over deze donkere episode verder te zwijgen want je kan het verleden niet mooier maken dan het was en niemand is nu nog in leven die enige verantwoordelijkheid hiervoor draagt, laat staan dat je de wandaden van individuen mag en kan toerekenen aan de hele groep. Het kwaad waart in alle bevolkingsgroepen rond, springt soms over op antagonisten en geen groep is gevrijwaard voor dit fenomeen.

Vast staat dat Duitsers nu modelburgers zijn geworden en dat zij in de jaren 20 en 30 van de vorige eeuw door hun met het verdrag van Versailles opgelegde leed verleid werden door de antichrist Hitler. Het is beter nu naar de toekomst te kijken en het verleden achter ons te laten. Wij zijn Russen veel verschuldigd en het minste wat we kunnen doen is ze met respect te bejegenen, rekening te houden met hun gerechtvaardigde geopolitieke belangen en angsten en een evenwichtig beeld te schetsen van hun boeiende land, cultuur en geschiedenis.

Dat doen we de laatste jaren absoluut niet en de hetze die tegen Rusland nu wordt gevoerd is niet alleen oneerlijk, maar het is tevens levensgevaarlijk want Russen laten als ze in het nauw komen niet met zich sullen. Op mij maakten de Russen in persoonlijke contacten een uitermate intelligente daadkrachtige, dappere en serieuze indruk. En ja er zitten oplichters en criminelen tussen, maar in welk land niet? Ik zit vaak met kromme tenen te kijken naar hypocriete eenzijdige reportages van journalisten hier die kennelijk niets hebben met feiten en wiens vak kennelijk gereduceerd is tot sensationele riooljournalistiek.

Daarnaast vind ik de huidige wijze van journalistiek bedrijven uiterst gevaarlijk voor de rechtsstaat en de internationale rechtsorde omdat zij steeds meer de rol van propagandamachine en steeds minder die van waakhond vervullen. De mens blijkt een kuddedier die zich makkelijk laat meeslepen met ongefundeerde hypes en propaganda.

Zelfs rechters laten zich in toenemende mate leiden door wat de media van een zaak vinden want wie wil er niet aardig worden gevonden en zich conformeren aan de wensen van de vox populi? Ik vind die machtspositie ronduit griezelig, temeer daar in toenemende mate media slechts in handen zijn van enkele kapitaalkrachtige consortia. De huidige centraal geregisseerde Russofobie, vooral die in de VS, is mij een doorn in het oog en ik vraag me in gemoede af of deze evident paranoïde geworden bondgenoten uit het verleden nog wel de geschikte bondgenoten voor de toekomst zijn.

Hun onbezonnen en ondoordachte gedrag kan ook Europa in een allesverwoestende en tevens laatste oorlog storten en de situatie is nog nooit zo riskant geweest als nu en dat zeg ik sinds begin 2014 niet alleen, maar ook zwaargewichten en experts zoals de eminente professoren Stephen Cohen, Noam Chomsky en Paul Craig Roberts. Oorlog zit mensen in de genen. Nadat ze vele duizenden jaren terug vaste vestigingen gingen bewonen had men wat te verdedigen en te veroveren. Oorlog fascineert en verafschuwet tegelijk.

Hoewel ik van Oekraïne houd idealiseer ik dat land niet. Het heeft ook serieuze schaduwkanten. Zo is er een endemische corruptie en iets wat op een rechtsstaat lijkt is nagenoeg afwezig. Er heerst onder het gros van de mensen daar bittere armoede en als je ziek wordt en geen geld hebt voor medische zorg ga je gewoon dood en heb je domme pech. Wat de corruptie betreft schiet een anekdote van Google's Dode Zielen in mijn gedachten ontleend aan het boek de Onbekende Vriend van Michel Krielaars. De hoofdpersoon Tsjitsjikov zit in een commissie voor de bouw van een kapitaal overheidsgebouw.

Na 6 jaar ligt de bouwgrond nog steeds braak en men ging zich afvragen of dat nu aan het klimaat of de kwaliteit van de bouwgrond lag? Op de verderop gelegen privépercelen van de commissieleden verrezen in die periode schitterende burgerhuizen. Geconcludeerd wordt dat deze bouwgrond kennelijk beter was. Venerische ziekten verwoestten een groot deel van de bevolking in Oekraïne en jonge hoogopgeleide talenten trekken en masse weg. Ik acht de opportunistische en criminele machtselite aangespoord door fanatieke neofascisten bereid en in staat het Westen tegen Rusland uit te spelen en daar moeten wij in het Westen zeker niet in trappen.

Betrouwbaarheid is een deugd die je in dat land altijd even moet toetsen. Of zoals Stalin zei: "Vertrouwen is goed, maar controle is beter". Ook deze houding is historisch goed verklaarbaar. Dit grensland is vele eeuwen speelbal geweest van opeenvolgende imperialisten. We moeten ons helemaal niet bemoeien met deze ordinaire machtsstrijd. Ze moeten het vooral onderling maar zelf uitzoeken en de strijdbijl snel begraven.

Reeds na het afronden van het manuscript viel mij de huidige neurotische aard van mijn landgenoten op, allemaal zo druk als Truus de Mier uit de Fabeltjeskrant, nooit tijd voor welke reflectie dan ook, zichzelf onderwerpend aan een mentaal keurslijf met talloze al dan niet ingebeelde verplichtingen en in een constante staat van bijna overspannenheid verkerend. Regelmatig schoot het volgende citaat door mijn hoofd: zij die altijd voorwenden nooit tijd te hebben, hebben het minst druk van allemaal.

Het is een soort mentale toestand waarin de meesten zichzelf manoeuvreren. Maar er is ook een vorm van chronische (geestelijke) luiheid in onze volksaard geslopen. Terwijl in Kiev talloze mensen nog boeken lezen lijkt dit in onze samenleving overbodig te worden, tenzij deze over de bedgeheimen van een oer onaantrekkelijke bleke Engelse prinses met een grote neus gaat, die door miljoenen mensen de hemel in werd geprezen en aan wie eigenschappen werden toegedicht die zij beslist niet bezat.

En laten we over die flaporen van haar ex man maar helemaal zwijgen. Een knappere man was nauwelijks denkbaar volgens de high society, wiens kegeltjes en staafjes kennelijk niet goed werkten. Ze noemen dat in vakjargon het Kopenhagen-syndroom. Ik vind dat soort magnetiserende betovering eng en Hitler scheen ook die kwaliteit in overvloed te bezitten. Ook bij die gek annex beroepsoplichter Trump hing men aan de lippen.

De mens is kennelijk gefascineerd door foute persoonlijkheden wiens wangedrag magnetiserend werkt. Ik vind zijn tegenstanders wellicht nog erger en zijn opvolger Biden is evident seniel. Juf Yolanda van de 1^e klas van de basisschool vroeg ons regelmatig als je buurman het water inspringt doe je dat dan ook, kennelijk om jonge mensen kritisch zelfstandig te leren nadenken. Nu is iets waar omdat het in de krant staat of op tv is geweest.

Ik vind massapsychologie doodeng en mijd ook van jongs af aan altijd grote mensen-massa's. De vlam slaat zo in de pan. Werden tv- programma's en films enkele decennia terug in mijn land nog onderworpen aan een marginale "kwaliteits-keuring", nu word je overspoeld met pulp van het meest bedenkelijke niveau en we veinzen daarbij dat dit geen nadelige invloed heeft op onze jeugd. Ik heb nog nooit zoveel tv-zenders gehad als nu en ik kan geen 3 kwalitatief goede programma's noemen. Bedankt John de Mol.

Ordinaire, inhoudsloze, voyeuristische, ontaalde typen die neigen tot zelfdestructie vullen de buis en zijn kauwgom voor de hersenen. Het intellectuele hoogtepunt van de dag vormt het programma waarin mensen urenlang staan te koken. Hoe saai leven moet je hebben om dit boeiend te vinden? Van de Amerikanen hebben we stilzwijgend het principe overgenomen dat alles waar mee grof geld te verdienen valt wel een nobele bezigheid moet zijn, terwijl de kwaliteit van het leven en geld vaak helemaal niets met elkaar te maken hebben.

Een rijk persoon moet in die filosofie dus slim zijn en tja vaak hebben die 2 ook niets met elkaar te maken, hetgeen Trump dagelijks aantoonde. De domste medeleerlingen in mijn klas werden later vaak de rijkste ondernemers kennelijk omdat zij niet gehinderd werden door enige kennis. Hoewel ik apolitiek ben geworden denk ik dat neoliberalisme op den duur leidt tot totale inhoudsloze vervlakking.

In Nederland zijn we allemaal erg gelukkig, welvarend, goed opgeleid en gezond en wee je gebeente als je aan deze fictie, want iets anders is het niet (die louter dient om de domme massa in slaap te sussen en in de comfortzone te houden) gaat tornen. De reactie is voorspelbaar, maar ik ben dat hypocriete gedrag van veel politici en andere beroepsmatige semantische oplichters meer dan zat. In het huidige gespannen geopolitieke krachtenveld ontkom ik er niet in dit boek aan ook stil te staan bij actuele ontwikkelingen in de VS.

Heeft onze minister van Buitenlandse zaken de VS al gemaand wat terughoudender te zijn met hun krankzinnige en vijandige retoriek ten aanzien van Rusland, ook in het nadrukkelijk belang van ons land? Want als het onverhoopt tot een gewapend conflict komt met dat immens grote en machtige land - en die kans wordt steeds groter door ons tromgeroffel en hysterische gedrag - dan zal een van de eerste SATAN-2 raketten richting Rotterdam gaan en daar binnen een kwartier aankomen vanwege de strategische positie van het Rotterdamse industriële haven-complex.

Beseffen Rotterdammers dat? 1 zo'n raket met 16 thermonucleaire kernkopen van 0,5 megaton kan heel Frankrijk volledig vernietigen. Waarom Rusland voortdurend als vijand wegzetten als Russen ons helemaal niet vijandig zijn gezind? Wat denken we daarmee te kunnen bereiken? Als je maar vaak en lang genoeg zegt dat iemand je vijand is wordt deze dat vanzelf op den duur. Het is vreselijk dom en volstrekt onnodig.

Als de MH17 inderdaad door een Russische BUK-raket is neergehaald dan snapt een kind van 10 dat het een vreselijke vergissing en zeker geen opzet moet zijn geweest. Maar ik heb zo mijn twijfels over de ware toedracht en de eerlijkheid van het onderzoek. Waarom spreekt onze regering en de media voortdurend over een welbewuste terreurdaad en waarom worden de nabestaanden niet de droevige waarheid verteld? Welk gevaarlijk spel wordt hier gespeeld?

Dat vliegtuig had daar nooit mogen vliegen, dat is zeker. Kort daarvoor was in dat gebied op grote hoogte een militair transportvliegtuig van het type Antonov neergehaald. Er is dus op zijn minst een gedeelde verantwoordelijkheid. Vrijwel alle geheime diensten in de wereld spioneren - dat is hun kerntaak - maar als de Russen dat doen is het voorpaginanieuws en komt het breed uitgemeten in de media. Ook die zaak met de spion en landverrader Skripal vertrouw ik niet echt en als Rusland er inderdaad achter zat was het wel de domste en slechts denkbare timing vlak voor verkiezingen en het WK voetbal.

In Oekraïne en Rusland is niets wat het lijkt en dat is het ook niet. Wees altijd sceptisch en alert bij die soort ongeloofwaardige incidenten, want de minachting van machtselites voor gewone burgers, die men voor oliedom houdt, met uitzondering wellicht van de periode vlak voor verkiezingen om de politieke kneuzen te legitimeren. De meeste mensen zijn van nature geneigd hun eigen land te verheerlijken en het andere land te kort te doen, ik niet.

Als ik in dit boek mij mogelijkwijze ergens schuldig aan heb gemaakt dan is het wel dat ik het tegenovergestelde heb gedaan. Dat deed ik min of meer bewust omdat ik bij wilde dragen aan een realistisch verwachtingspatroon over de EU bij de mensen daar. Zij leiden in mijn ogen aan het idee-fixe dat het gras aan onze kant veel groener is dan bij hen. Bij ons zijn de meeste mensen geestelijk en intellectueel ingekakt.

We zijn de onnozele vazal van de VS geworden en dat is niet goed en kan ons gaan opbreken. Daarnaast meen ik oprecht dat Rusland en Oekraïne vele pluspunten hebben, zoals ouderwetse gezelligheid, eenvoudig geluk, spontaniteit, hang naar avontuur, uitstekend onderwijs, een bruisend uitgaansleven, interesse en respect voor de eigen geschiedenis, hoop op een beter bestaan, een oprecht geloof in een schepper en een brede intellectuele nieuwsgierigheid, die bij ons de laatste 25 jaar sterk aan belang hebben ingeboet. Ik had het zo naar mijn zin in Kiev en Odessa dat ik aan de ergste vorm van Fernweh leed als ik met lood in de schoenen weer naar huis moest.

Ik voelde me dan letterlijk dagen ziek. Dus zo slecht kon hun land niet zijn dacht ik. Al die gelikte onderzoeken waaruit blijkt dat we in Nederland een van de gelukkigste volkeren ter wereld zijn geloof ik echt geen bal van en statistiek was een van mijn favoriete vakken op de universiteit. Kijk eens naar het aantal zelfdodingen, het aantal verslaafden, het massale gebruik van antidepressiva, het aantal chronisch zieken, de torenhoge medische kosten, de zeer matige culturele prestaties en dergelijke.

In mijn jeugd was Nederland door de bank genomen een open en eerlijk land, nu lijken hypocrisie, dubbele standaards en geperfectioneerde leugens ook hier in opmars. Volgens mijn onlangs overleden hoogbejaarde moeder met een enorm gezond verstand is dit nooit zo geweest en is dit verschijnsel pas 2 decennia oud. Ik denk dat ze gelijk had. Wetenschap heeft veel mogelijk gemaakt. Voor velen is wetenschap zonder meer goed en een teken van vooruitgang van menselijke beschaving.

Anderen zijn daarentegen kritisch over sommige toepassingen ervan, zoals genetische manipulatie, geslachtstransformatie en kunstmatige intelligentie. Ik stel mij genuanceerd op in deze kwestie. Wetenschap is prima, maar ethiek en het immateriële aspect moeten ook een stevige plaats krijgen, ook al is dat soms nog taboe en onderbelicht in de wetenschappelijke wereld, waar zelfcensuur de hoofdregel is. Ik heb altijd een open blik op de wereld gehad en sta open voor zelfkritiek, maar helaas heb ik gemerkt dat bij de meeste personen dat niet het geval is en dat zij meesters zijn om hun eigen werkelijkheid

te creëren en weg te kijken indien nodig om in hun comfortzone te kunnen blijven, vaak in strijd met alle objectieve feiten. Men draait zichzelf moeiteloos een rad voor ogen. Angst, hebzucht en angst zijn de belangrijkste drijfveren van de soort mens en dat vertelde de burgemeester van Paramatta Australië mij al in 1993 toen ik daar een managementopdracht uitvoerde.

Voor de meeste mensen geldt een fixatie op eten, geld, macht, comfort, voortplanting, angsten, driften en uitvluchten om hun zinloze bestaan te maskeren, zoals bijvoorbeeld elke dag naar je maatschappelijk nutteloze baan gaan 40 jaar lang om je ergens mee bezig te houden in de hoop dat je na je pensioen wel zingeving vindt. Als je geluk hebt krijg je een evenzo nutteloze koninklijke onderscheiding. We leven in de tijd van de schone schijn, waarin de grens tussen feit en fictie vervaagd is.

In ons leven zijn 2 werkelijkheden manifest, de overwegend truttige softe werkelijkheid vol illusies, zelfverloochening en leugens en de harde werkelijkheid hoe het echt in elkaar steekt en die laatste verdringen of maskeren we liever. Terwijl de VS monetair op instorten staan zegt Trump we are doing great omdat hij slechts op bepaalde deelaspecten focust en hij heel zijn leven een oplichter is geweest. Bij mij werkt deze contradictie vervreemding in de hand want werkt mijn bovenkamer nog wel goed en zijn mijn kompas en antenne nog wel in orde?

Als Finland op nummer 1 staat op de lijst van de gelukkigste volkeren breekt helemaal mijn klomp, want daar is het aantal zelfmoorden relatief het hoogste ter wereld en de helft van hun jeugd wil emigreren. Ik ben een en al verwondering. Hoe dit ook zij, ik ben een onverbeterlijke optimist en dat is niet bepaald eenvoudig in het huidige tijdgewricht. Genetisch lijkt de mens het hybride resultaat van een chimpansee en een varken omdat het DNA van beide optelt totdat van de mens. Hebben een varken en een chimpansee het ooit met elkaar gedaan?

Is dat dan misschien de missing link? Dat de mens verwant is aan mensapen wil totaal niet zeggen dat hij daaruit geëvolueerd is, dat is een denkfout. We delen ook veel erfelijk materiaal met komkommers en bananen. Nu kan je een stel borsten boven je penis laten plaatsen en kan je een kind met je schoonmoeder maken en door je vrouw laten baren en er staat nog veel meer op stapel de komende jaren want de mens lijkt in korte tijd genetisch helemaal los te gaan en is geneigd tot het extreme.

Vind je het dan vreemd dat zoveel mensen in de war zijn? Ziet niemand dan de gevaren in als excentrieke freaks de norm worden? Ik ben ruimdenkend en als iemand in het verkeerde lichaam denkt te zitten en gelukkiger denkt te worden wie ben ik dan om dit af te keuren, maar waar eindigt dit allemaal en zijn sommige uitwassen niet een tikkeltje decadent? In meer traditioneel ingestelde Oost Europese landen moeten ze daar niks van hebben en wij in het Westen begrijpen en respecteren dat onvoldoende. Poetin verwoord slechts wat de meeste Russen oprecht vinden op dit terrein.

Ik respecteer dat. Alle oorlogsretoriek, van welke testosteron gedreven politieke of militaire havik dan ook, zoals Bolton, Wolfowitz en de onlangs overleden senator McCain, zal tot weinig goeds leiden. Wat me opviel in Oekraïne was dat bij veel mensen geloof een belangrijke plek in hun hart heeft en dat dit voor zo ver ik dat kon beoordelen authentiek was. Zelfs ik als buitenstaander vond de prachtige en sfeervolle oeroude Sint Michaels Kathedraal in het hart van Kiev erg prettig om in de buurt te vertoeven.

Regelmatig ging ik in de middag daar in de tuin op een bankje zitten om wat te reflecteren op mijn leven en op Liliyana Gadyka. Kiev deed mij terugdenken aan mijn perfecte jeugd. Het leven is een continue strijd tussen goed en kwaad, tussen vrijheid en gebondenheid. Niet zelden onderdrukken mensen zichzelf na een proces van socialisatie en pakken ze de vrijheid niet, zelfs niet als de deur van hun kooi wagenwijd openstaat of open wordt gezet.

Overall ter wereld schieten agressie en geweld weer als paddenstoelen uit de grond. Pak de wereldkaart er maar bij en je schrikt van de vele brandhaarden. Het lijkt de aard van het beestje en het leven in harmonie lijkt een (te) zware opgave. Soms denk ik weleens dat chaos en geweld door kosmische signalen met verstorende frequenties gevoed kunnen worden en dat de mensheid nu een beetje in de war is en massamedia versterken de onrust in het hoofd.

II. CONTRAST KIEV-NEDERLAND

Toen ik in Kiev vertoefde was ik ontroerd door de levenslust van vooral de vrouwen en de gezellige atmosfeer daar, waarin ik me direct thuis voelde. Ze straalden van geluk en levenslust, leken open, trots, energiek, brutaal, avontuurlijk, bescheiden en extrovert tegelijk, eenvoudig, vriendelijk, beschaafd, hadden een rijk sociaal leven, waren zeer intelligent, extreem aantrekkelijk, getalenteerd, hoogopgeleid en barstten van de hobby's en interesses, maar hadden vaak geen of een marginale baan en als ze dat wel hadden kregen ze een zeer karig salaris van pakweg € 200.

De meesten moesten rondkomen van enkele honderden euro's per maand, terwijl de kosten voor levensonderhoud daar iets lager liggen dan in Nederland en tja dan is het niet vreemd dat de uitgekookte types vaak kiezen voor allerlei bijklussen waarmee makkelijker geld is te verdienen. Sommigen hebben een breed scala aan min of meer onschuldige oplichterstrucs aangeleerd waarbij de mannen uit het Westen de prooi vormen.

Ik begreep dit al snel en kwam met hen on speaking terms, toonde respect maar bleef alert. Qua mentaliteit moet er nog een hoop veranderen in Oekraïne. Onderling wantrouwen overheerst en men zou nog een wereld kunnen winnen met innovatief, proactief, creatief, slim zakelijk resultaat- en klantgericht gedrag en soms